

Hensyn til deres Migt og deres Evne fremfor Andre? Før jeg spørge, hvor har man endnu praktisk vist os, at de ærede Herrer paa deres specielle Omraade have været i Stand til at danne sig en Mening, som har holdt ud i Prøvelsens Tid? Det ærede Medlem yttrede, at han stillede ikke den Fordring til os, vore Forslag skulde være begrundede (Anfjer: Detaillerede), vel, i Detaillen. Men det ere de nu engang. De ere langt mere begrundede i Detaillen end de ærede Medlemmers Forslag om Kjøbenhavns Befæstning fra Landstiden. Thi det eneste Forslag, der positivt har foreligget derom, Forslaget fra 1872, er kun en Del af det større Hæle; men det nytter ikke, at et Forslag kan være begrundet i Detaillerne, naar det kun er en Del af det store Hæle. Derimod ere vore Forslag begrundede i Detaillen i Henhold til en Række Undersøgelser af de ærede specielt Sagkyndige. Enten maa deres Sagkyndighed, hvad Specialiteterne angaar, ikke gjælde, eller ogsaa maa vore Forslags Begrundelse gjælde. Der er et enkelt Spørgsmaal, nemlig om de flydende Forter, hvorom det ærede Medlem kunde mene, at der ingen Begrundelse forelaa. Jeg skulde imidlertid mene, at det Spørgsmaal er undergivet en omhyggelig Undersøgelse af Sagkyndige, nemlig en sagkyndig Kommission, og at man er berettiget til at henholde sig til de, efter vor Opfattelse, særdeles gode Sagkyndiges Dom om dette Materiel. Dernæst siger det ærede Medlem, at vi ere tilbøjelige til at give en Fremstilling af Forholdene, som om man paa den anden Side ikke var enig, fordi en saadan Enighed var generende. Nei, jeg vil tværtimod sige, at denne Enighed vilde være meget velgjørende, hvis den var tilstede; thi jeg indrømmer, at der forhandles her et Spørgsmaal af en saadan Natur, at vi fra alle Sider gjerne maa søge al den Oplysning, vi kunne faae, og al den Støtte, vi kunne opnaa for at komme til den sandeste Erkjendelse af disse Sager som muligt, og forsaavidt altsaa en samstemmende Enighed mellem de Militære, de specielt Sagkyndige, om disse Spørgsmaal kunde hjælpe os yderligere fremad til Erkjendelse af det Rette, vilde jeg ikke betragte det som generende, men som i høj Grad glædeligt. Men selv om der var en saadan imponerende Enighed, hvad langtfra er Tilfældet, og hvad der ikke med Bili-ghed kan forlanges, vilde det fra mit Standpunkt langtfra ubøve den overvældende Indflydelse, at man derfor skulde overgive sig paa Naade og Unaade; thi dette, at det er et Spørgsmaal, der er pousseret frem i en overordenlig Grad — jeg optager dette igjen —, giver Anledning til et Kontrapørgsmaal, og det er det: „Hvor Meget er der i hele denne Sag korporationsmæssigt, og hvor Meget er rent militær fagligt? Naar et Spørgsmaal ligger saa nær de Herrer's Uddannelse, Opfattelse og Livs-

stilling, saa undgaa de ikke den Fristelse, at Hensynene dertil blande sig ind i Spørgsmaalet og pousserer dem frem til Krav og Fordringer — fordi andre Hensyn til Landets Anliggender — der gaa ud over dem, de ellers vilde stille. Den Fare løbe de specielt Sagkyndige altid, naar de skulle til at bestemme en Sags Ordning uden at blive regulerede fra andre Sider. Dette er ingen Bestyldning, men det er ganske naturligt, at det er saa, og det er aldeles utvivlsomt for min Betragtning, at saaledes er det ogsaa her. Nu siger det ærede Medlem: Vilde de Herrer ikke, kunne de let komme til at arbejde paa de Standsfer, de nu negte. Deri ligger en hel Betragtning. I 1864 vilde man, og dog kom man paa visse Steder i Landet til at arbejde med paa Standsfer, uagtet vi havde været villige til at bevilge Bygning af Standsfer andet Steds. Den Slags Udtalelser, som vi forresten ogsaa høre andet Steds, vilde altsaa sige saa Meget som: Folkerepresentationen tør ikke modsætte sig Forslag til Udvikling af vort Forsvarsvæsen, uden at der fra Modstandere kastes Meninger i Ansigtet paa dem om, at de i det og det Tilfælde blive Skyld i, hvad Ulykke der kunde indtræffe. Men lad os forsøge et Dieblit i Tanken at give efter for et saadant Krav, hvad er saa Følgen? Den, mine Herrer, at vi ere aldeles voldgivne, jeg vil sige til Militarismen i den lille Stat Danmark. Paa hvert Punkt, hvor den forlanger Noget, siger den: Gjør I det ikke, skulle I i Farens Stund staa til Regnskab og Ansvar; thi havde I gjort det, vilde vi — vel ikke have garanteret — thi de holde ikke af at bruge Ordet Garanti, og det kan være meget rigtigt — men saa var det gaaet ganske anderledes. Det er ikke Naaben at segte med i saadanne Sager. Man skal segte med Grunde, hentede fra de i selve Sagen liggende Synspunkter; man sige derimod ikke, at de, der stemme imod vore Modstanderes Overbevisning, ere Skyld i, hvad der kan indtræffe. Jeg siger kun, at det er bedst, vi tage vor Stilling strax overfor en saadan Udtalelse; thi dersom man ikke gjør det, vil man for Fremtiden være fuldstændig henvist til, naar man har sagt N, at løbe hele Alfabetet igjennem, og hverken med Hensyn til Personel eller Materiel tør vi da gjøre Modstand mod de Fordringer, der stilles; thi saa hedder det atter: Hvad er Følgen? — I kunne let komme til at kaste Standsfer op for Andre, fordi I have negtet dette. Vi ere forpligtede til at være i Stand til at have en Mening om disse Forhold, selv om den Mening er bestemt imod Udtalelserne af de særlig Sagkyndige. Vi ere forpligtede til at følge denne Mening, og det er vor Del af Ansvar; men enhver Argumentation i den Retning, der er fremkommen fra det ærede Medlem, tror jeg, vi ere meget berettigede